

ה"ט 2180/12/21 - מאיר קדוש נגד ברוך רוגלינסקי

בית משפט השלום בחיפה

ה"ט 21-12-2018 קדוש נ' רוגלינסקי

בפני **כבוד השופט אהרון שדה**
מבקשים **מאיר קדוש**
נגד **ברוך רוגלינסקי**
משיבים

החלטה

לפניהם בבקשתו שהוגשו לפי החוק למניעת הטרדה מאימה.

בשתי הבקשות התקיים דיון אחד (גם שלא אוחדו פורמלית) ולכן החלטה זו "תשתכל" בשני התקאים.

ראשונה הוגשה בבקשתו של מר רוגלינסקי ברוך נגד מר קדוש מאיר, לאחר שניתן צו במעמד צד אחד שהומצא למר קדוש, הוגשה בבקשתו של מר קדוש נגד מר רוגלינסקי.

למען הנוחות יקראו הצדדים הצדדים בשמות משפחתם.

בין הצדדים היסטוריה ארוכה של סכסוכים, חלקם של ההליכים התקיים במסגרת החוק למניעת הטרדה מאימה, חלקם במסגרת המפקחת על בתים מושותפים וחלקם במסגרת הליכים אזרחיים ולפחות אחד (תביעה כספית שהחלה כתבעה קטנה ועbara לבית משפט השלום) עדין תלוי ועומד.

בבקשתו של מר רוגלינסקי (ה"ט 21-11-65363) ניתנה החלטה המדبرا بعد עצמה ואשר למען הנוחות אצתט אותה שוב:

"מה שהוא צריך לעשות הוא לבקש את הארכת הצו שניתן ביום 23.5.21 לתקופה של עד מחצית שנה נוספת שכן זו סמכותו של בית המשפט ולא ברור למה צריך לבצע עוד משאבי ציבור (גם להטריח את הצדדים) בפתחת תיק נוסף וקיים דין נוסף אם כי זה לא נדרש בנסיבות העניין".

לגופו של עניין, עיינתי בבקשתו, עיינתי בתיק ה特朗דה המאיימת הקודם (ה"ט 44126-05-21), עיינתי בתיק ה特朗דה המאיימת שהתנהל בקריות (ה"ט 20-05-65838) ועיינתי גם בפסק דין של כב' המפקחת על בתים מושותפים שניתן

עמוד 1

אך לפני שבוע.

ראוי לציין כי גם המשטרה הורתה בשעתו על הרחקה לחודש ימים ובקשה לפי החוק למניעת הטרדה מאימת שפתח דוחא המשיב, נדחתה ע"י כב' השופטת מעין צור שדנה בה).

רק לעיתים רוחקות ניתן למצוא בפסק דין התייחסות מפורטת לדרך התנהלותו של בעל דין, המפקחת, באופן חריג יש לומר, ראתה לנכון לכתו בפסק דין:

"**אוסיף ואזכיר כי התנהלותו הנتابע בדיונים שהייתה מאימת, תקיפה, ולא מכבדת, כפי שהדבר קיבל ביטוי בפרוטוקולים, מעידה לפחות עדים על אופן התנהלותו הנتابע וועלה בקנה אחד עם טענת התובעים בדבר התנהלות פוגעתית מכוונת.**"

הכל מעבר לכך שהמפקחת (כמו גם כב' השופטת) הור טל בהליך ההטרדה המאיימת הקודם, כמו גם השופטת סימ' פלאג קימלוב) לא התרשמו במיוחד מגרסה אמינה וקורנרטית מצד המשיב, די לי בהכרעת השיפוטיות לעיל, לצורך ההליך כאן הנני נדרש להרבה פחות.

אשר על כן בדומה להחלטה בה"ט 44126-95-21 ניתן כאן אותו הצו.

לאחר עיון בבקשתו על נספחה, נזהה כי המשיב נקט לכואורה בהטרדה מאימת כמשמעותה בסעיף 2 לחוק למניעת הטרדה מאימת, התשס"ב - 2001. לפיכך, מצוי זה צו אראי האוסר על המשיב כדלקמן:

1.1. להטריד את המבוקש ו/או את בנו (מייק אדייר) בכל דרך ובכל מקום, לרבות בביתו ברוח, השקמה 1/42 בنشر;

1.2. לאיים על המבוקש בכל דרך, בין שירות ובין באמצעות אנשים אחרים;

1.3. לבוש אחר המבוקש, לארוב לו, להתחזקות אחר תנועותיו ומעשייו או לפגוע בפרטיו בכל דרך אחרת;

1.4. ליזור עם המבוקש כל קשר בעל פה, בכתב או בכל אמצעי אחר בין במישרין ובין בעקיפין.

הצו יעמוד על כנו עד 22.5.2028 וימסר למשיב באמצעות פקס בית משפט."

ההחלטה זו בבקשתו של מר רוגלינסקי עומדת על כנה ולא ראוי מקום לשנותה. מר קדוש יותר על חקירת מר (וגברת) רוגלינסקי, דבר מהאמור בבקשת מר רוגלינסקי לא נסתור, אפילו מר חדש הודה שכאשר מר רוגלינסקי "מדליק אותו"

כלומר הוא זה שראשון מקהל או מקניתו או מעלייב אותו, אז הוא-מר קדוש מшиб לו כגמולו.

אם כך, למשעה הדיון מתמקד דזוקא בבקשתו של מר קדוש לשומר על הדדיות כלומר שייתן צו גם נגד מר רוגלינסקי שכאמר נוהג לקלל או להעליבו כשהם נפגשים ובכך להדליק את האש. מר קדוש סבור שמדובר במגמה על רקע התביעה הכספית שהגיאש.

בפשתות, טוען מר קדוש כי מר רוגלינסקי מנצל את הצו שקיבל לזכותו ומנסה לגרום אליו (את מר קדוש) לעימות ואז להזמין משטרה ולנופף בצו על מנת להרע לмер קדוש.

אומר בಗילוי, לא פעם מעת צו הדדי משיג גם את מטרת המבקש "המקור", אין באמת שום הבדל בין חקירת הפרת צו ע"י המשטרה במקרה בו יש צו הדדי לבין מקרה בו יש רק צו אחד. כל צו עומד בפני עצמו וכל הפרה מצריכה הוכחה.

אלא שכאן אין רצון מצד מר רוגלינסקי (הגם שמר קדוש מסכים בהחלט לקיום צוים הדדיים) ואיןנו יכול לכפות או לחת צו זהה כנגד אדם מבלי שיוכח שיש מקום לכך.

מר קדוש הביא עדות את מר מוחמד שניאורי השוכר ממנו את הדירה בבניין בו גר מר רוגלינסקי.

מר שניאורי סיפר על כך שמשפחה רוגלינסקי ממרה לתזמיון משטרה על כל עניין כמו רעש קל או מקרה של שפיכת מים מהדירה לכיוון דירת רוגלינסקי ואפילו מבלי להזהיר אם כי הודה שהיה אירוע בו נשפכו מים שלא בכוננה. מר שניאורי סיפר על כך שיש מתח וחילופי דברים בין הצדדים לתייקים, הוא ניסה לומר ששמע פעם "לפני חדש", כשישב (כנראה) על המדרגות שמר רוגלינסקי פונה ראשון "והתחל" אבל קצת קשה לקבל עדות מהוססת זו מה גם שמר שניאורי הוא לגמר עד "מטעם" מר קדוש.

יעתוי הגשת בבקשתו של מר קדוש בעיתו גם הוא. אם מר רוגלינסקי מקנית, מקהל או מעלייב אותו, זו הטרדה לכל דבר ועניין ונitin היה לבקש צו עוד קודם לכן לפני שניתן הצו לבקשת מר רוגלינסקי.

ולבסוף והחשוב ביותר, מצוים אנו בעברינו שבו כל תנועה, כל אמרה וכל דבר כמעט, מתוודים באמצעות הטלפון הנידי שדברוק לכף ידם של מרבית האנשים. מר קדוש שמגיע למקומות לבניין, יcin מבעוד מועד את המכשיר ויתעד ולו פעם אחת איך הוא מגע בצדקה שלווה ואז מי מטעם רוגלינסקי פונה אליו ומטרידו, לא צריך יותר כדי לקבל צו במקרה כמו זה שבין הצדדים. כרגע אין ראייה חיצונית או בייקטיבית, בלשון לא משפטית יאמר שמר רוגלינסקי צריך להיות אולי אמיתי על מנת להתחיל ביזמתו סכטור כמו זה הנטען ע"י מר קדוש וכרגע אין באמת ראייה לכך שהדבר קורה.

חבל שלא הייתה הסכמה לצו הדדי אך בנסיבות העניין אין די כדי לכפות צו זהה על מר רוגלינסקי.

אשר לשאלת הוצאות, אילו היה מדובר בבקשת ראשונה ו"מקורית" של מר קדוש שהטריחה את מר רוגלינסקי ובא כוחו לבית המשפט, אפשר היה לשקל חיוב בהוצאות. במקרה דנן מי שהגיש ראשון את הבקשת היה מר רוגלינסקי, מרגע שניתן צו לבקשתו, למր קדוש כמה זכות שבדין לקיים דין ואותה גם ביקש כלומר לכך או אחרת היה צריך לכך לקיים דין במעמד הצדדים ולכך לא בבקשתו הנפרצת של מר קדוש לקבלת צו אליה צורף כתוב הערובה היא הגורם לדין (אם כי ניסיתי למנוע אותו ע"מ להקטין את החיכוך בין הצדדים ואת הוצאותיהם).

אשר למנגנון כספי לאכיפת הצוו, לא ראייתי מקום לכך, המשטרה אמונה על אכיפת צוים ובכך די.

סוף דבר, הצוו שניתן ביום 28.11.21 בה"ט 65363-21-11 רוק הוא, עומד על כנו.

אין צו להוצאות.

ניתנה היום, ט' טבת תשפ"ב, 13 דצמבר 2021, בהעדך
הצדדים.